लोकानाप्नवंति पाणेषु चैव तत्स्वर्गेषु लोकेषु प्रतितिष्ठंतो यंति. स एष स्वर्ग्यः पशुर्य एनमेवं विभजंत्यथ ये उतो उन्यथा तद्यथा सेलगा वा पापकृतो वा पशुं विमध्नीरंस्तादृक्तत्तां वा एतां पशो-विभक्तिं श्रीत ऋषिदेवभागो विदां चकार- तामु हापोच्यैवास्मालो-कादुच्चक्रामचामु ह गिरिजाय बाभ्रव्याया उमनुष्यः प्रोवाच. ततो हैनामेतदर्वाङ् मनुष्या अधीयते उधीयते ॥१॥ इत्यैतरेयब्राह्मणे सप्तमपंचिकायां प्रथमो उध्यायः ॥ १॥

तदाहुर्य आहितामिरुपवसथे मियेत कथमस्य यज्ञः स्यादि-ति ! नैनं याजयेदित्याहरनाभिमाप्तो हि यं अभवतीति तदाहु र्य आहितामिरधिश्रिते अमिहोत्रे सान्नाय्ये वा हिविष्णु वा मियेत का तत्र प्रायिश्वित्तिरित्यत्रैवैनान्यनुपर्यादध्याद्यथा सर्वाणि संदद्धे-रन्त्सा तत्र प्रायिश्वित्तिस्तदाहुर्य आहितामिरासनेषु हविष्पु मिये-त का तत्र प्रायिश्वित्तिरिति ? याभ्य एव तानि देवताभ्यो हवींषि गृहीतानि भवंति ताभ्यः स्वाहेत्येवैनान्याहवनीये सर्वहंति जहुयात्सा तत्र पायिश्वित्तिस्तदाहुर्य आहिताभिः प्रवसन्मियेत कथमस्याभिहोत्रं स्यादित्यभिवान्यवत्सायाः पयसा जुहुयादन्य-दिवैतत्ययो यदभिवान्यवत्साया अन्यदिवैतदिमहोत्रं यत्पे-तस्यापि वा यत एव कुतश्च पयसा जुहुयुरथाप्याहुरेवमे-वैनानजस्त्रानजुव्हत इंधीरना शरीराणामाहतें।रिति यदि शरीराणि न विद्येरन्पणशारः षष्टिस्त्रीणिच शतान्याहत्य तेषां पुरुषरूपकामव कृत्वा तिसमंस्तामावृतं कुर्युरथैनांच्छरीरेराहतैः संस्परयोद्दासये-युरध्यर्धशतं काये सिवथनी द्विपंचाशेच विशेचोरू द्विपंचिवशे शेषं त् शिरस्युपरिदध्यात्सा तत्र प्रायाश्वित्तः॥२॥

तदाहुर्यस्यामिहोत्र्युपावसृष्टा दुह्ममानोपिवशेत्का तत्र पायिश्व-